

Anhållande jag, att denna min motion må blifva till Stats-Utskottet remitterad.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Georg af Trolle.

Häruti förenar sig *M. Arhusiander.*

N:o 86.

Af Herr Magnus Andersson: Angående stämpelfrihet för expedition om entledigande från förmyndarskap.

Det är för allom bekant, att uti ett dödsbo, der omyndige efterlemnas, måste förmyndare för dessa föreslås och af vederbörande häradsrätt förordnas, och att förmyndaren derefter får utlösa sitt förordnande, skrifvet å ostämplat papper, hvarför afgiften således är blott en krona; men det är ock en lika känd sak, att, medan myndlingarne uppväxa och uppnå myndighetsåldern, det mycket ofta händer, att förmyndareombyte af en eller annan giltig orsak blir af nöden, samt att äfven då den nya, föreslagna förmyndaren får sitt förordnande skrifvet å ostämplat papper, och är alltså äfven då lösen en krona. Den afgående förmyndaren måste deremot utlösa sitt entledigande från befattningen, skrifvet å stämplat papper, till icke mindre belopp än 2 kronor samt derutöfver erlægga lösen för handlingen med i krona, summa 3 kronor. Myndlingens arf räcker mången gång icke ens till lösen af dessa handlingar, utan den afgående förmyndaren — må hända sjelf fattig — får taga dessa medel ur egen ficka endast för att blifva qvitt ett förmyndarskap, hvarifrån han på lagliga grunder har rättighet att afgå.

Att detta missförhållande fordrar en snar rättelse, lærer ingen med fog kunna bestrida, hvadan jag, på de skäl jag här anført, vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta, att entledigande från förmynderskap, likasom förordnandet dertill, skall skrivas å ostämplatdt papper, hvarför lösen erlägges med endast en krona.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1883.

Magnus Andersson.

N:o 87.

Af Herr Magnus Andersson: Om lagbestämmelser för skyddande af bi.

Då nu mera biskötselén inom landet med rätta blifvit mera uppmärksamrad än i forna dagar, hvilket inhemtás deraf, att såväl enskilde personer som ock mindre föreningar bildats, som göra stora uppoffringar för dess framgång, alla i det ädla syfte att ej allenast utvidga denna näringsgren, utan ock att på alla upptänkliga sätt göra dem så vinstgifvande som möjligt. Men för att lemna det skydd som är af nöden för biens bevarande för yttre fienders inträde i deras boning och störa dem i deras fredliga utveckling, torde uti nuvarande knapphändiga lagbestämmelse i detta ämne vara mycket, som tarfvar förbättring; dock vågar jag mig icke in på detta ämne i någon vidsträcktare mån, utan öfverlemnar det åt mera erfarne och i facket kunnige män. Dock vill jag nämna blott ett enda fall af de i åberopade lagen om bi saknade bestämmelser, som årligen (åtminstone inom den ort jag bor) gör mången egare af ett arbetsamt och fredligt bisamhälle stort bryderi, nemligen det, att uti denna lag icke finnes ett enda ord, som lemna honom rättighet att hos en granne, som möjligen eger ett enda bi-